

har dannet Grundlaget for deres Procedure overfor Selskabet og været dem til Nytte til Opnaaelsen af det, de har naaet.

Det ærede Medlem fra Horsens og hans Kollega fra Silkeborg dvaeledede derefter ved det overmægtige udenlandske Selskab, som forsyner os med Petroleum. Ogsaa her vil jeg gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at det er et stort, overmægtigt Selskab, som besørger Forsyningen, i denne Periode for saa vidt har vist sig at være en Fordel, som Selskabet har været stærkt nok til at tvinge sin Petroleum igennem her til Landet i Modsætning til, hvad Forholdet har været paa mange andre Omraader, hvor Handelen har været ganske uorganiseret, og hvor de Kræfter, som søgte at hindre Forsyningen, derfor lettere fik Bugt med den. Heroverfor, ja endogsaa overfor engelsk Uvillie imod at lade Damperne passere har det store amerikanske Petroleumsselskab haft Evne til at tvinge dem igennem. Med Hensyn til Petroleumsaktieselskabet er Forholdet vistnok i øvrigt det samme som med Sukkerselskabet, vel i endnu højere Grad, nemlig at det til Hverdagsbrug har vidst at organisere sine Forhold saaledes, indkassere saa uhyre en Fortjeneste, som det ærede Medlem ofte har paavist, at det har ment i Krigstid at kunne renoncere paa at udnytte Situationen til det yderste. Thi givet er det, at under Forhold som de nuværende, hvor Petroleumstilførselens Standsning vilde fremkalde store Vanskeligheder, vilde et saa stort og overmægtigt Selskab som dette have været i Stand til at udnytte Situationen yderligere, end det har gjort. Det er ingenlunde til særlig Fortjeneste for Selskabet, at det ikke udnytter Situationen til det yderste; det hviler, som sagt, paa den Kendsgerning, at det under normale Forhold har saa stor Fortjeneste, at man vel ikke har anset det for ønskeligt at sætte den yderligere op. Naar det ærede Medlem mener, at Forhøjelsen gaar ud over, hvad Udgifterne direkte medfører, tør jeg ikke bestride, at det kan være saaledes. Selskabets Oplysninger indeholder Udtalelser i modsat Retning. Og givet er det i alt Fald, at Fragternes Stigning i den sidste Tid er saa uhyre, at hvis Selskabet for sin egen Damper vilde regne med denne Stigning, maatte Udgifterne komme højere op.

Med Hensyn til Detailpriserne for Petroleum er Forholdet det, at vi er gunstigere eller lige saa gunstigt stillede som

vore Nabolande. Maaske holder dog Norge en Pris, der er 1 Øre lavere. Til Gængæld tror jeg, vi er 1 Øre under Stockholm og et Par Øre under Berlin.

Jeg vil altsaa tro, at Spørgsmaalet om Petroleum er fuldt saa vel et Spørgsmaal om vor daglige Forsyning som et Spørgsmaal om Krigsforsyning. Da er det jo givet, at hvis det lod sig gøre, at Staten hjalp til for at hidføre en Ordning, hvorefter et stort udenlandsk Selskab ikke tog højere Priser end nødvendigt af danske Borgere, maatte Regeringen yde sin Medvirkning. Og adskillige Forhandlinger har ogsaa været førte med Selskabet før Krigens Udbrud. I denne Forbindelse kan jeg sige til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), at naar han bebuder en Henvendelse fra Kommunerne enten direkte eller gennem Købstadforeningen angaaende Forsyningen til deres Elektricitetsværker, vil Indenrigsministeriet selvfølgelig modtage en saadan Henvendelse fra Kommunerne som alle Henvendelser fra disse med den største Opmærksomhed og Interesse, ikke mindst naar det gælder et saa vigtigt Spørgsmaal som Kommunernes Elektricitetsværkers Forsyning med det nødvendige Brændselmateriale til en rimelig Pris. Men ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at jeg maa se Henvendelsen, og hvad den gaar ud paa, før jeg tør udtale mig i Realiteten om, hvad der eventuelt kan gøres. At al mulig Velvillie paa Forhaand er til Stede, beder jeg det ærede Medlem være forvisset om.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Af Hensyn til Ønsket om, at denne Forhandling maa blive afsluttet i Dag, skal jeg ikke komme dybt ind paa det af mig rejste Spørgsmaal. Jeg vil takke Ministeren for de Meddelelser, han gav. Naar han sagde, at Sukkerfabrikerne havde vist Maadehold, kan jeg dog ikke helt gaa ind paa den Udtalelse. Der vil sikkert i Aar blive udbetalt 30 pCt. til Aktionærerne, det er mere end nogen Sinde, og det viser dog ikke noget særligt Maadehold. Derimod kan jeg erkende, at Roedyrkerne ved at gaa ind paa en Overenskomst, hvorefter de nøjes med 68 Øre ved Afregningen, har udvist et Maadehold, der bør paaskønnes. Disse Roedyrker og de bornholmske Landmænd, der har leveret deres Rug til en Pris af 15 Kr., er et Par af de faa Lyspunkter i den triste Tid, vi lever i for Øjeblikket. Med Hensyn til Bemærkningen om, at de højere Fragt-